

Korte studies in Mattheüs (10)

De Geliefde Zoon

In voorgaande studies heb ik je laten zien dat er een tweedeling is in het Evangelie naar Mattheüs. Dat is niet iets wat ik of anderen hebben verzonnen, maar dat is door God geïnspireerd. Wij construeren dat niet; wij hoeven alleen te ontdekken wat in de Schrift verborgen ligt. Dat zijn de schatten die we vergaderen om tot waarheid te komen.

Ook in deze studie wil ik nog wat verder ingaan op die tweedeling en daarna de structuur die we in studie 9 hebben gezien, nog wat uitbreiden. De parallellen die we tot nu toe hebben gezien zijn de woorden 'van toen af aan' die het Evangelie opdelen overeenkomstig het eerste vers: 'Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham'. Het eerste deel gaat over de Christus als de Zoon van David, Salomo, de vredevorst, het tweede deel over Christus als de Zoon van Abraham, Izaäk in zijn lijden, dood en opstanding.

Parallel in deze twee gedeelten lopen de twee geboorten en de twee dopen. Maar er zijn nog een paar parallellen, die ik nu voor het voetlicht wil gaan brengen.

Na de doop van de Heere door Johannes kwam er een stem uit de hemelen:

'Deze is Mijn Zoon, mijn Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!' (Mat. 3:17)

Deze stem van God bevestigde Christus in Zijn roeping en zalfde Hem tot Zijn bediening. Vanaf dit moment kon Zijn openbare bediening, de prediking van het Koninkrijk der hemelen en alles wat daarmee samenhangt, aanvangen. Deze woorden staan in het eerste deel van Mattheüs, dat gekenmerkt wordt door de woorden:

'Van toen af aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.' (Mat. 4:16).

Het tweede gedeelte wordt gekenmerkt door de woorden:

'Van toen af aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesters en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage, opgewekt worden.' (Mat. 16:21).

Ook dit gedeelte heeft een stem uit de hemelen die de Heere als het ware toerust om dit lijden en sterven te ondergaan, in de hoop en verwachting van de opstanding. Van die stem lezen we direct na deze eerste aankondiging van Zijn lijden en krijgt Hij een heerlijk gezicht dat over dat gruwelijke lijden en sterven heen ziet naar de heerlijkheid die Hij zou binnengaan. Eerst werd Hem de vreugde voorgesteld en om die vreugde heeft Hij het lijden niet alleen lijdzaam ondergaan, maar heeft Hij het kruis verdragen en de schande veracht. Hij spuugde op het lijden wat Hem werd aangedaan, zoals die infame krijgsknechten uit verachting op Hem spogen (Mat. 27:30).

Het gedeelte waar ik naar verwijs is Mattheüs 17:1-13, de verheerlijking op de berg. Dat gedeelte wordt ingeleid door het laatste vers van hoofdstuk 16. Althans, ik denk, dat dit de verklaring is van dit vers.

'Voorwaar zeg Ik u: er zijn sommigen van die hier staan, die de dood niet zullen smaken, totdat zij de Zoon des mensen zullen hebben zien komen in Zijn Koninkrijk.' (Mat. 16:28).

De verheerlijking op de berg heeft dus alles te maken met Zijn komen in Zijn Koninkrijk. Zo kijkt Petrus er tientallen jaren later ook op terug. Schrijvend over die indrukwekkende gebeurtenis zegt hij:

'Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst [parousia] van onze Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit. Want Hij heeft van God de Vader eer en heerlijkheid ontvangen, als zodanig een stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem gebracht werd: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb.' (2 Pet. 1:15, 16).

Als je de context van deze verzen verder leest zie je dat het gaat over de gebeurtenis die Mattheüs in hoofdstuk 17 beschrijft. Deze gebeurtenis wordt direct gekoppeld aan de *parousia* van de Heere. De discipelen en de Heere zelf kregen als het ware een voorsmaak van het Koninkrijk. Wij krijgen een glimp te zien van de dingen die komen zullen. Een tipje van de sluier wordt voor ons opgelicht en zien we alvast hoe onze Heere zal blinken als de Zon en hoe we aanschouwers zullen zijn van die majesteit en heerlijkheid.

Zoals de Heere na Zijn doop door Johannes een bevestiging kreeg uit de hemel door een stem om Hem toe te rusten voor de prediking van het Koninkrijk der hemelen, zo krijgt Hij op de berg een stem om Hem toe te rusten voor Zijn naderende lijden en sterven om daar zo overheen te kunnen zien naar Zijn opstanding en wederkomst (*parousia*). Het is diezelfde stem die Hem nu bevestigt in Zijn bediening als de Zoon van Abraham.

'Terwijl hij [Petrus] nog sprak, ziet, een luchtige wolk heeft hen overschaduwd: en ziet, een stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem!' (Mat. 17:5).

In deze studie hebben we opnieuw een parallel gezien tussen het eerste deel en het tweede deel van het Evangelie naar Mattheüs. Met het oog op Christus als de Zoon van God zijn er nog twee parallellen aan te wijzen. Daarop wil ik in de volgende studie wat nader ingaan, voordat we onze structuur weer wat uit gaan breiden. Misschien dat je in de komende week zelf alvast na kunt gaan op welke parallellen ik doel.

Tip: zoek alle plaatsen op waar in Mattheüs 'de Zoon van God' (of 'Gods Zoon', of een vergelijkbare uitdrukking) staat en kijk of je overeenkomsten ziet. Kijk ook of die overeenkomsten in elk van de twee delen voorkomen. Als je deze dingen zelf gaat ontdekken en zien, rechtstreeks uit het Woord, winnen ze nog zoveel meer aan kracht en zul je minder moeite hebben om ze te onthouden.